

den omtalte Ændring, og den højtærede Justitsminister ved, at Spørgsmaalet har været forhandlet gennem mange Aar og egentlig kun er stødt paa store Vanskeligheder i selve Finansministeriet, og det navnlig af Hensyn til Revisionen, men naar man nu, jeg tror, jeg tør sige: fra alle Sider, ønsker denne Ændring og mener, at det vil være tilstrækkeligt, og naar man endvidere husker paa, at den samme Kamp har staaet paa mange andre Punkter, hvor man nu betragter det som en Selvfølge, at der bruges Stempelmærker, vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, at han forhandler med Finansministeren, saaledes at man kan faa denne Ændring føjet ind i Loven. Jeg foretrækker, at man faar den ind som et absolut Paabud og ikke som en Bemyndigelse.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Lovforslagets Gennemførelse, gaar jeg ud fra som en Selvfølge, at det vil blive gennemført i Aar. Det skulde imidlertid glæde mig, om man i det Udvalg, jeg gaar ud fra, Socialdemokraterne foreslaar at nedsætte, kunde komme til et Resultat paa det omhandlede Punkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rytter: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1926
—27.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5055; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2225).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg

Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Valdemar Olsen): Ifølge Lønningsloven af 12. September 1919 skal der hver femte Aar forelægges en saakaldt Normeringslov med almindelig Regulering med Hensyn til de Oprykninger og Nedrykninger, som skønnes at blive nødvendige i den 5-aarige Periode. Man normerer Tjenstemandsstillingerne i de forskellige Styrelsesgrene, idet Finansministeriet indkalder alle de Ønsker om Omnormeringer, der forefindes indenfor de forskellige Styrelsesgrene. Disse forskellige Ønsker gennemgaas derefter kritisk i Ministeriet, og kun de, der findes begrundede og stemmende med Statens Tarv, bliver opført paa et foreløbigt Forslag til Normeringslov, som derefter sendes Lønningsraadet til Erklæring. Lønningsraadet gennemgaar derefter kritisk de enkelte Omnormeringer, og kun de, der slipper gennem denne dobbelte Ild, optages paa det endelige Forslag, som forelægges Rigsdagen. Som Følge af denne dobbelte Forhaandsnedsøkering af Styrelsesgrenenes Ønsker om Omnormeringer, er der ikke meget for Lønningsudvalget at gøre ved Forslaget, idet Finansministeriet og Lønningsraadet kun har ladet saadanne Forslag slippe igennem, som det er en let Sag for de forskellige Fagministre ved Samraad at paavise Nødvendigheden af. Som Følge heraf indstiller Udvalgets store Flertal, bestaaende af de Konservative, Radikale og Socialdemokrater, det foreliggende Forslag uforandret til Vedtagelse.

Foruden Normeringerne paa det foreliggende Forslag er der i den Tid, Udvalget har arbejdet med Loven, fra Ministeriet fremkommet nye supplerende Forslag, i alt 28, som Udvalgets Flertal ligeledes har tiltraadt og indstiller til Vedtagelse.

Forslaget med Ændringer vil i alt medføre en nominal Udgift for Statskassen paa 51 180 Kr. Der er dog den Skavank ved dette Tal, at det ikke er og ikke kan være fuldt korrekt, idet vi er sikre paa, at Udgifterne ved Loven og ved Ændringerne paa op imod et Par Hundrede Tusinde vil indtræde med det samme, hvorimod Besparelserne først vil indtræde lidt efter